

G'wiss, 's isch schwer,
Das Bild jetz z'b'schriwe, wo derno
In unsem Blick sich isch ku biete;
Nie künnte d'Aüge dra ermiede,
Mr hän mit Mieih uns trennt dervo.

Anstatt Schneefelder ohne Zahl
Un Nàwelmeer mit ihre Woge,
Hän sich dert unte Berg un Thal
Anander g'reiht in wite Boge
In ihrer ganze volle Pracht,
Vom schönste Sunneschin ag'lacht;
Ne Wasserfall hat in dr Wite
Si Silwer g'spiegelt hell un klar,
Un iwerall, uf alle Site,
Sin Därfle gsi ne ganze Schaar,
E kleiner Pfad, bol dert, bol do,
Isch g'stige-n-iwer Matte, bunte,
Un g'heimnissvoll im Wald verschwunde,
Hat eim in Schatte g'lockt eso;
Un iwer alles das dà Schimmer,
Dà blaüe Duft, wo Berg un Thal
Eso poetisch kleidet immer;
Dà stille Friede iwerall,
Wo eim umringt vo alle Site,
Wo küm e Lüt stört in dr Wite,
Die Luft voll Wohlgruch aller Sorte,
Das alles hat eim 's Herz erfreit.
Un b'schriwe ka me's nitt mit Worte,
Sunscht hätt ich's vielleicht besser g'sait.

E Wort fir Die noch, wo vorziehn,
Am Tisch dert z'süeche-n-ihre Freide,
Un wo züe de Natürschönheite
Ne güete Küche zähle thien:

Se thüet dert 's grösste Lob verdiene,
Dr Herr vom Hüs isch o scharmant
Un thüet eim g'wisschaft bediene;
Das alles isch scho längst bekannt!

~~~~~
An d'Orphéon vo Thann.

D'Eintracht isch 's schönste-n-uf dr Erde.
Sie isch's, wo d'Mensche glücklich macht,
Dur sie thien alle besser werde;
Wo d'Eintracht fehlt, isch finst're Nacht!

Dr Menschegeist hat das verstande,
Drum hat er g'süecht züe jeder Zit,
Z'vereine mit de glliche Bande
Rings um sich umme Herz un Lit.

So hän sich d'Societäte bildet,
Un immer wieder frisch un froh
Schallt ihre heit're G'sang, wenn's giltet
E Stündle Freid z'erlewe do.

O d'Orphéon vo Thann steht munter
In Reih un Glied züe jeder Zit,
Un singt recht brav, un 's isch kei Wunder,
Sin's denn nitt alles tapf're Lit?

Ihr Präsident, dr best vo alle,
Thüet ihne-n-alles, was er ka,
Si Lob, das thüet nie g'nüeg erschalle;
Se künnte g'wiss kei bess'rer ha.

Un 's Comité blibt o nitt d'hinte,
Un o dr Chef git sich viel Mieih;
Uf die Art ka me-n-ebbes gründe,
Wenn alle helfe spot un frieih!